

σίας. Εσέρησε δὲ αὐτὸν τὴν ἀλικύω, καὶ
 παῦ ἄλλο εἰς δ' ἡμέρα. Ὄθεν καὶ οἱ ἀρχόντες
 αὐτῆ ἀνεχώρησαν: ἀπελθόντες ἑκάστος,
 ὅπως ἠβέλετο: Διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτῶν ἐπι τὰ
 πρὸς ζωάρκεια. Καὶ ἐλθόντα αὐτὸν ἐν
 ἀδριατικῇ πόλει, ἐπίησαν μὴ ἰπποδύειν αὐ-
 τῷ ὄλωσι: ἀλλ' ἔτω ζῶν ἀτίμως. Ὁ δ' ἄσπας, ταῦ-
 τα μαθὼν, ὑπὸ λύπης ἠδ' ὀρίσε, ἐπέλυθη-
 σεν. Ὁμοίως δὲ ἠτέτε θυράτηρ, καταπόδας.

Εἰσαλθεῖν δὲ βυλομύνητα σελταῖς ἐν
 ἀδριατικῇ πόλει: ἐξήλθεν ὁ παλαίπυρος πε-
 ζος, ἐπέλυθησεν αὐτῶν ἰσθμῶν δ' αὐτῶν σελ-
 ταῖν, ἠλέησεν. Ὁρῶσιν ἔτι, καὶ δ' ἔδωκαν
 αὐτῶν ἰπποδύειν ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν: ἐκαστὸν
 ὅσον, καὶ πρὸς πᾶσι Διὰ τῶν ἰπποδύειν ἐμπε-
 ρισεν αὐτῆ. Δέδωκε δὲ αὐτῶν καὶ σιτη-
 ρέσιον ὀλίγον, εἰς Διατροφῆν μόνον. Ὡς
 ἐν ὀλίγῳ δὲ, ἐπέλυθησεν: καὶ ἠδ' ἔσπευσε.
 Τῆς δὲ θυράτης αὐτῆ ὄντος κόσμος, ἔδω-
 καν ἐν τῷ πατριαρχείῳ. Ἐξ ὧν ἐστὶ ὁ σικ-
 κῶ δ' ἄρχων, ἕως τῆς νῦν.

ὁ ἑρὸς
 σάκκος
 ἐν δ' ἡμέρα
 πατρι-
 ἀρχῆς.

Εν δὲ τῇ πατριαρχείᾳ τῆς ἰωάννου,
 ἐπορεύθη ὁ σελταῖς μεχεμέτης κατὰ
 τῆς τραπεζούνης, μετὰ δυνάμειος
 πλείους, ἐκ τῆς γῆς καὶ θαλάσσης, πλε-
 θῆς ἀναριθμήτου. Ἐβασίλευσε δὲ ἐκεῖ
 ὁ κύριος Δαβὶδ, ὁρμώμενος ἐκ τῆς
 γένεως τῶν κομνηνῶν. Ὡς ἰδὼν τὴν ποι-
 αὐτῶν ἀθρόαν ἔλθουσαν καὶ πλεθρῶν, καὶ
 μὴ δυνάμενος τι Διαπραξάσασθαι, καὶ ἄκωμ
 προσεκινήσεν. Ἐζήτησε δὲ τινὰ ζητήματα:
 καὶ ὅπως λάβῃ καὶ τὴν θυράτηρα αὐτῆ εἰς
 γυναικῆ: ἀδὴ καὶ ὑπέχετο, καὶ μέρους
 ἐποίησεν. Εἶχε δὲ ἐτέρου θυράτηρα, ἔχε
 σαρ τὸν Οὐζῆμ χασάνω, ἐν τῷ τερζιζήτος
 ἐγγύνησεν ἐξ αὐτῆς ἕως τρεῖς. Ἐξ ὧν καὶ
 ἠλπιζε, βοήθειαν: ἀλλ' ὄρεσεν ὀδύ. Ἐφοβεί-
 το γὰρ. Ὄθεν δὲ πρέσβεις ἐπεμψεν, καὶ τὴν
 μητέρα: Διαβεβαιωσάμενος μετὰ δώ-
 ρων πολλῶν ὅτι σικ ἐναντίον, ἀλλὰ φίλος.
 Ἀπεδέξατο δὲ αὐτῶν ἀσμένως ἐφίλοφρό-
 νως. Τέλος, ἐζήτησε δὲ ἔτι ὁ παλαίπυρος
 βασιλεὺς τραπεζούνης τόπον εἰς Διατρο-
 φῆν, αὐτοῦτε, καὶ τῶν οἰκείων αὐτῆ. Ὄ-
 θεσιν καὶ πᾶς κλείς ἐπεμψεν: αὐτῆ ἐτρέξαν
 τῶν τῶν σελταῖς πᾶς αἰτήσεις. Ἐκυρίως
 δὲ τὴν ποσαύτην ἐπαρχίαν χωρὶς κό-
 πων, ἢ πολέμων: ὅσοι ἀμύσσανται, μέ-
 χρι τῶν ὀρεινῶν βουβουλίαις: κάσρη, καὶ χῶρας,
 καὶ πλεθρῶν πολλὰ. Ἐποίησε δὲ τὸν λαὸν
 τραπεζάντων εἰς μερὸς Δια τρεῖς. Καὶ τὸ μὲν
 ἐν μέρει, ἔλαβεν αὐτῆ, καὶ οἱ μεγιστῆρες
 αὐτῆ,

Bassa. Attamen uectigali salinarum, & omni
 reliquo reddito, priuauit. Quo factum est, ut
 Aula ipsius diffluxerit: singulis, quod uoluntas
 ferret, abeuntibus: non suppeditante amplius
 ad uictum cultumq, facultate. Eidem, postquam
 Adrianopolin uenisset; facultas equitandi pror-
 sus adempta est, in gloriam uitam degere co-
 acto. Asam autem, his perceptis, prae animi agri-
 tudine in morbum incidit, quo & extinctus
 est: e uestigioq, filia ipsius eodem modo.

Appropinquante Sultani in Adriani urbē
 ingressū: egressus est inde miser illi pedes, eiq,
 obuius factus est. Quem Sultanus conspiciens,
 misericordiam cepit. Iussu igitur ei uinum de
 eximijs equum adduci: quo conscenso, Sultani
 equitans processit. Accepit & exiguum, nescio
 quid, annonae, ad sustentationem duntaxat ui-
 ta. Nec longo inde interuallo temporis, uitam
 cum morte commutauit: nec ipse modo, uerum
 ipsa etiam Despœna, uxor eius. Filia autem i-
 ipsius mūdus muliebris, in Patriarcheium illa-
 tus est: ex quo & uetus pontificia uectus (Sac-
 cum nominant) est, in hunc usq, diem.

Mors De-
 metrij.

Tempore, quo Ioasaphus Patriarcham
 agebat, Sultanus Mechemeta maximo exer-
 citu, & validissimo, terram mariq, Trapezun-
 tē inuasit: cuius Rex, erat Dauides, Comuenia
 stirpe oriundus. Hic, tam subito tantarum co-
 priarum aduentu perterritus: cum uiribus resi-
 stendi destitueretur: se, quantum uis inuitus, sub-
 misit. Postulauit quadam ab eo Sultanus: quo-
 rum unum erat, ut filiam eius duceret uxo-
 rem: quae ille annuit, et ex parte fecit. Habebat
 & alterā filiam: cum Vzucasane, in urbe Tau-
 ris, nuptam: qui ex ea susstulerat filios tres. In-
 de auxilium sperabat, sed frustra. Metu enim
 percussus Vzucasanes, Legatos (inter quos,
 & matrem) ad Sultanium misit: confirmans
 multis cum donis: se non esse ipsi aduersarium,
 sed amicum. Accepit mulierem benignē
 Sultanus, & amanter. Ad extremum, miser
 Trapezuntius Rex, locum sibi à Turca dari
 petijt: unde alimenta pro se, & familia sua, ha-
 bere posset. Petitione cum Sultanus acquie-
 uisset: misse sunt ab illo, ac tradite, clauēs. Ita
 tantam provinciam, absque labore ac prelijs
 adeptus est: quae ab Amisunte initium ca-
 piens, usque ad Iberia (hodie Georgianam
 appellant) fines porrigitur: oppidis, urbibus,
 hominibus, frequens & numerosa. Ciues
 Trapezuntios trifariam partitius est. V-
 nam partem ipse sibi, ac purpuratis suis,
 in mio

Trapezun-
 tia Sultani
 expeditio

Trapezun-
 tij R. dedi-
 tio.

1460.

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π.
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

αὐτῶν δὲ ὑπερηρείαν. Τὸ δ' ἕτερον ἕνεγκεν
 κερσερηνίδας (παροίκους) ἐν κωνσταντίνῃ.
 Καὶ τὸ τρίτον ἀφῆκεν ἐκεῖ οἰκεῖν ἕως ἐν-
 δρου, ἀλλ' ἐξω τῶν τειχῶν. Τὸν βασι-
 λέα δὲ τραπεζάντην, καὶ πάντας αὐτοῦ
 ἀρχόντας, ἐμβιβάσας ἐν πλοίοις, ἕνεγκεν
 εἰς τὴν κωνσταντίνην. Τὸν καβαζίτην, ἔ-
 παύσαν τὴν γενεὰν αὐτῶν: τὸν μέγαν μεσα-
 ζόντην: τὸν πρωτοβεσιάρημον, τὸν ἔγκρατον
 τῆς ἰαγάρης: ὃς Διὰ δόλῳ ταῦτα ἐποίησεν.
 Ἰπῆρχε δὲ καὶ ὁ ἐκεῖ ἀρχὸν, δεξιῆς ἀ-
 νάξιος. Εὐρε δὲ, ὡς ἐπίβηλτον, ὁ πρωτοβеси-
 ἀρημον πρὸ πολλῶν ἐκ τῶν τῆς ἰαγάρης
 τῆς πασῶν. Ἡμεῖς ἠγάπησεν καὶ δὲ σώματι
 καὶ πρὸ τοῦ εἶναι εἰς αἰῶνα, ὡς εἰδὲς ἐκ
 τῶν τῆς ἰαγάρης. αὐτῶν ἡμεῖς δ' ἐπὶ ἀμυρτζῆν εἰς
 τὸ σαργάγον ἐμβιβάσας, τῆτον ἀγαρηνὸν
 ἐποίησαν. Ἐδῶκε δὲ τῶν ἀχόντων τραπεζάν-
 τῶν, ὡς ὑπερέειο, χωρὶς εἰς Διὰ τροφίον,
 πλοσιῶν σέρρον. Τὴν δ' ἐθυγατέραν αὐτῶν ἔκ-
 ἔλαβεν, ὡς εἶπεν: ἀλλ' ἔδωκεν αὐτῶν περὶ
 τῆς χόντζιαν (διδασκαλοῦ) αὐτῶν. Ὁς πολλὰ
 μόχθησας ποιῆσαι ἀγαρηνῶν, ἔσκη ἠδ' ὠμή-
 θη. Ὄθεν καὶ ἐχωροδοτῆ αὐτῆς. Εἶχε δὲ σιτη-
 ρεῖσιον ἐφόρων ζωῆς αὐτῆς. Τετρωμῆ, μάχης
 συμβάσης μετὰ τῆς ἰαγάρης: μετὰ τὴν πε-
 ρὶ θλιῶσαι κατ' αὐτῶν, δόπος εἰλας, ἀπέκλιθεν τῆ
 παλαίπρωον ἀχόντων ποτε τραπεζάντης. Τὸ
 ἦ αὐτοῦ εἰς μαθεῖν ἠδ' ὠμήθη: πολλῶν ὑπὸ
 ψία κῶ.

Εἰς τῆς κερσοῖς ἐκείνους ἐξεβλήθη ἐκ τῆς
 παλαιαρχικῆς θρόνου ὁ ἰωάσαφ. ἔτι τὴν πολι-
 αὐ ἀπέκλειψεν ὁ αὐθιότης: ἔτι τὴν μέγαν ἐκκλη-
 σιάρχην ἐλύπησε, ὅτις αὐτῶν αὐτῶν ἰαγάρ-
 ην, ὅτι ἔσκη ἠθέλησαν δ' εἶναι ἀδελφῶν ἐκκλη-
 σιαστικῶν: λαβὴν τῆς πρωτοβεσιάρημον γυναι-
 κα, τὴν θυγατέραν δημητρίου ἰαγάρης, τὴν γυ-
 ναῖκα τῆς ἀχόντων ἀθλιῶν: καὶ δὲ νικῶσαν
 αἰλλας γυναικας: ὅτι ζωσα κῶ ἠ νόμιμον αὐ-
 τῆς γυνῆς. Παρκαλαμῶν τῆς καὶ ἀξίως μέ-
 νων, παρὰ τῆς αὐθιότης, ἔτι ποιῆσαι, καὶ δ' εἶναι
 ἀδελφῶν: ὅτι ἔσκη ἔδωκαν, ἐπεὶ ἐβόα ἠ ζωσα
 γυνῆ, καὶ κῶ παρκαλαμῶν τῆς ἐπὶ τῶν, ὡς
 εἶπεν: ὄργη τῆς βασιλέως, καὶ μάλλον τῆς
 πασῶν, Φίλκ ὄνησος τῆς πρωτοβεσιάρημον, ἔτι ἐπὶ
 ναγκάζον τῆς δ' οθλιῶν τὴν ἀδελφῶν ἀδελφῶν.
 Ὁς καὶ δόπος τῶν, δὲ λόγως δ' ἔσκη πα-
 ρκαλαμῶν, καὶ μετ' ἀδελφῶν, ἐμοίχων
 αὐτῶν. Ἀλλὰ ἠ δ' εἶα δ' ἔσκη ἔσκη εἰσεν αὐ-
 τῶν εἰς μακρῶν. Εἰς τῶν μετ' αὐτῶν ἡμερῶν,
 παρκαλαμῶν καὶ μετ' αἰλλων δεχόντων, καὶ κυ-
 βῶν: ἀπλάσας τὴν χεῖρα αὐτῶν, ῥίψαι
 καὶ

in ministros sumpsit. Alteram, in urbem Con-
 stantini colonos deduxit. Tertiā illic, in pa-
 tria, habitare iussit: non quidem intra urbem,
 sed extra mœnia. Ipsum Regem Trapezuntium,
 & omnes eius primores, in naues cōiectos, Cō-
 stantinopolin deportavit. Cabaziten, inquam,
 cum tota stirpe: & magnum Mesazontem: at-
 que Protovestiariū, Iagari nepotem: cuius
 fraude, negotium confectum erat. Fuerat autē
 Princeps ille, imperio indignus. Ceterum Pro-
 tovestiarius, ut mali architectus, magnum ho-
 norem apud Agara progeniem, ipsumq; Bas-
 sam, inuenit. Erat ille corporis forma digni-
 tateq; præstās: tanta mittendi sagittas peritia
 præditus: ut periculis etiam huius artis Tur-
 cis anteferretur. Ameruntiam Turca, filijs e-
 ius in arcem Suliani contrusis, Agarenica re-
 ligionis fecerunt. Dedit porro Sultanus Regi
 Trapezuntio, ex promisso, regionem & oppi-
 da, vicinus vestitusq; nomine, iuxta Serras. Fi-
 liam eius, ex pacto non duxit, sed Doctori, seu
 Præceptoris suo, matrimonio iunxit: qui mul-
 tum laboravit, ut Saracenam faceret, sed fru-
 stra. Ideo & repudiavit ipsam: quæ victum,
 quoad vixit, perpetuum habuit. Postea, bello
 contra Vercasaneum orto: cum aduersus eum
 Sultanus profectioem susciperet: afflictum il-
 lum, quondam Trapezuntis Imperatorem, de
 medio sustulit. Causa vera, a nemine cognosci
 potuit: sed suspicio tantum fuit.

Illo tempore, Patriarchico solio deiectus
 fuit Ioasaphus: cuius canos præcidit Sulta-
 nus: sed & magno Ecclesiarchæ iratus, na-
 sum fudit: propterea quod nolissent Ecclesia-
 stica potestate permittere Protovestiario, ducere
 uxorem, filiam Demetrii Asanis (quæ prin-
 cipi Athenarum nuptia fuerat) formæ venu-
 state alijs mulieribus antecellentem. Ideo
 autem denegauerunt: quod illius legitima ux-
 or adhuc vivebat. Cum itaque hortaretur
 eos Rex, & rogaret: ut ei potestatem ducendæ
 mulieris facerent: ipsi, quod recusassent, tum,
 quia reclamabat viua mulier, tum quia con-
 tra leges erat: ita male, uti diximus, tractati
 fuerunt: irascente eis, cum ipso Rege, cum præ-
 ferim Bassa, Protovestiarij amico, huiusmodi
 improbam licentiam flagitantis. Qui, cum
 repulsam, specie honesta impune peccandi, mi-
 lisset: nihilo tamen minus adultério illam
 polluit. Sed non diu diuina vindicta ab-
 fuit. Quodam enim die, in aleatorio cum pri-
 moribus ludo, inter extendendum iacendi
 tesseras

Interitus eius.

Ecclesiasti-
 ci propter
 Protovesti-
 arij libidi-
 nem afflictū

Pœnā eius.

κὲς κυβέψαι, ἀπέψυξεν: ἀώρως κὲς κακῶς τε λούτους, ἐπαρπεμφθείς τῷ αἰωνίῳ πυρὶ.

Αναβιβάσθεις δὲ εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, κύριον μάρκον ὁ ξυλοκαρῆβης, βυζαντινῶν, αὐτῆς ἀγαθῆς: καὶ ὁμῶς ἐμείνε πλωτῶν, διὰ τὴν σκάνδαλα τῶν κληρικῶν: ὅτι οὐκ ἠγάπησαν αὐτόν.

Ἐποῆρχε δὲ τῶν κατὰ ἐκείνῳ ἱερομόναχος τις, ὀνόματι συμέων, τραπεζάντιος: χρησιμώτατος πάντων, καὶ φιλόξενος, ὡς ἀλλοῖς ἐδείξεν: καὶ φιλόμικτος καὶ παρὰ τὴν τραπεζαντίων: ἔχων καὶ φίλους, ἀπὸ τῶν ἐν ἀξιώμασι ἑσπεράγισ, ὅκ τῶν γεγονότων ἀγαρρευῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἑκείνων, ἐχθρῶν ἰσχυρῶν οὐκ κληρικῶν: ὅτι ἠέμισαν, ὡς ἔπαρξετο δὸθλῦσαι τῷ βασιλεὶ φλωρία χίλια, καὶ ἄλλοι πατριαρχῶν.

Οὕτως ἔμεινεν σκάνδαλα ὄντων: συνήχθησαν οἱ τραπεζάντιοι: καὶ συνάξαντες φλωρία χίλια, ἐπέμψαν τῷ βασιλεὶ: ἀξιῶσαντες, ἵνα ποιήσῃ, ὁμῶς βύλον, πατριάρχην. Λαβῶν δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς, καὶ καίλαχνης τῶν ἀγνωσίων αὐτῶν, εἶπε: ποιήσατε, ὁμῶς θέλετε, πατριάρχην: ἐπεὶ καὶ σκάνδαλον ἔχετε μετὰ τῶν ἰσχυρῶν. Εκβαλόντες ἔμεινεν κύριον μάρκον ληστρῶν: ἀνεβίβασαν τὸν συμέωνα, τὸν τραπεζάντιον. Οὗ δὲ μάρκον, μὴ ἔχων, τί καὶ ποιήσῃ, ἔτε παρὰ τὴν βοηθῆμεν, ἐκάθητο ἰδιώτῳ: καὶ παρῆμεν σὺδοδον, ἰδίῳ τῶν ἀδικίων αὐτῶν. καὶ ἐγραφε καὶ πρὸς τὸν ἀρχιερεῖς.

Ὅθεν ἐν οὐκ ὀλίγῳ κατὰ, συνήλθε σὺδοδὸς μεγίστη: ἐξετάσῃ, τίνος χάρις ἐξώσθη. Βοῶν γὰρ ἡδὲ κησαν αὐτόν. Ἐν ἔμεινεν ἀρχιερεῖσι ὁ φιλιπποπόλεως Διονύσιος δὲ ῥέθη ἔχων φίλιον μετὰ κυρίας μαρίας, τῆς μητρῆος αὐτῶν: καὶ ματῶσα αὐτῆ παρὰ σκάνδαλα τῶν δύο πατριαρχῶν: καὶ, ὅτι οἱ τῆς πόλεως ἐγένοντο πρῶτοι: ὁ μὲν τῶν ἑνῶν, οἱ δὲ τῶν ἑτεροῦ, ζητῶντες: ἐμβάλῃσαι εἰς πινάκιον δερυρῆν, χιλιάδας δύο χρυσίνων, ἐπορεύθη πρὸς τὸν αὐθέντην. Ταῦτα δὲ ἰδὼν αὐτῶν, ἔφη: τί ταῦτα, ὦ μητερ; ἢ δὲ ἔφη: ἀξιῶσων ἔχω ποιήσῃ σοι περὶ πινῶν καλογῆρα ἔμεινεν, ὅπως κυρώσης αὐτὸν πατριάρχην: καὶ δύο διαφερομένων, ὁ τρίτος γυνήσεται πρῶτος.

Ἄρας ἔμεινεν ὁ βασιλεὺς τὸ φλωρία, ἔφη: ἀχαριστῶ σοι. Ποίῃ μητρί, ὁ βύλον. καὶ ἔτως ἀνεβίβασθη εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον

ago tibi gratias, mea mater,

Fac, quod vis. Ita ergo in Patriarchicam sedem es

tesserat causa manum, repentinò ante diem infeliciter expiravit, in eternū ignē amandatus.

Productus deinde in Patriarchicā sedē fuit Marcus, cognomento Xylocarabes (quasi dicat, Lingninaeus) patria Byzantius: vir sanè bonus, sed qui nō diu sedit. Nā in cōtentiones cū viris sacri ordinis incidit: q nō diligebāt ipsū.

Erat illo tempore Hieromonachus quidā, nomine Symeon, Trapezuntius: vir maximè frugi, & utilis: quo nec quisquam magis hospitalis: charus ob huiusmodi virtutes Trapezuntijs: amicitijs etiam florens, tum Purpuratorū Regij Palatij, & Agarenica stirpis, tum aliorū extra viuentium. Solos habebat aduersarios, homines Ecclesiasticos: quòd audissent, cum Patriarchatus consequendi causa, mille Aureos pollicitum esse Regi. Cū huiusmodi inter eorū dissensio esset: conuentum egerunt Trapezuntij: collectosq; mille Aureos miserunt Regi: rogātes, ut Patriarcham ipsis, quem vellent, crearet. Acceptis his Rex, imprudentia ipsorum improbata, dixit: Facite verò, qui vobis placuerit, Patriarcham: quando quidem, etiā inter vos, & eum, qui nunc id munus gerit, non conuenit. Illi ergo Marco improbitate eiecti: in locum eius produxere Trapezuntium Symeonem. Itaq; Marcus, nec per se habens, quod ageret, nec à quoquam adiutus, priuatam vitam agebat: expectans, quando fieret aliqua Synodus: in qua de iniuria sibi facta quereretur. Sed & ad sacrarum rerum Antistites literas dedit.

Hinc, non modico interiecto tempore factū: ut maxima Synodus congregaretur, ob inquirendum in expulsiōem ipsius, quanam huius causa esset. Non cessabat enim ipsorum exaggerare, clamitans, iniurias. Tunc inter Pontifices aderat Præsul Philippopoleos, nomine Dionysius: notus & gratiosus apud dominam Mariam, Sultani nouercam. Quæ cum rescivisset de dissidio utriusq; Patriarchæ: ciuesq; distractos esse in factiones: alijs huic, alijs alteri, studentibus: ipsa coniectis in lancem argenteam duobus millibus Aureorum, ad Regem abiit. Quam rem ipse cōspicatus, inquit: Quid hoc est, mater? Infit hæc: Affero petitionem quandam ad Maiestatem tuam: quæ est, ut quendam Monachum meū confirmes Patriarcham: ut, dum alij duo inter se altercantur, tertius interueniens, existat primus. Rex, sublato auro, inquit: Ha ha, uectus

Patriarcha III, Marc' Xylocarabes.

V. Symeon Trapezuntius.

νομό κύριος Διονύσιος, ὁ ἰσχυρὸς ἔκρηται-
 τος. Ὁ γὰρ ὁ μὲν συμπεῶν ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς
 μονῆ τῆς ἐνιμάχης: ὁ δὲ Μάρκος ἔλαβε
 τὴν δεξιαν ἐπισκοπὴν ἀρχίδης: ἔδωκε δὲ ὀλίγον βίω-
 σασ, ἐτελεύτησεν.

Ὁ δὲ κύριος Διονύσιος, πατριαρχίας
 ἐτη ὀκτώ, ἐξῆλθε τῆς πόλεως, διὰ αἰτίαν
 τοῦ τὸ σκανδαλίου. Οὗτος δὲ ὄνομα πελοπον-
 νήσιος. εἶτα, ἐν βυζαντίῳ παρογενόμενος,
 εὐγένετο ὑποτάκτικος Μάρκος ἐφέστη τῆς
 γυναικός: ὡς καὶ ἐπαίδευσεν τὴν μοναστικὴν
 πολιτείαν καὶ δεξιαν. Μετὰ τὴν ἀλώσιν,
 ἔλαβον αὐτὸν αἰχμάλωτον: καὶ ἠγόρασεν
 αὐτὸν χριστιανὸς τις ἐν ἀδριανουπόλει. Ἐκ δὲ
 τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ, ὡς ἐν ὀλίγῳ γέγονε καὶ μη-
 τροπολίτης φιλιππίας πόλεως: εἶτα, ὡς εἰρήται,
 ἐπατριαρχίας. Τῆς δὲ ἐνεκακαὶ τῆς σκαν-
 δαλοῦ, τινες χαίρεκακοὶ διεφθήμενοι ὅτι
 ἐστὶν ἐπισημῶς παρὰ τῶν ἰσμηλιτῶν,
 ὡς πεισθέντων αὐτοῦ δόλου. Ὁ γὰρ συνώδης συγ-
 κροτηθείσης: παρόντων πολλῶν, καὶ ἰστι-
 σκόπων καὶ μητροπολιτῶν, καὶ πάντων (εἶ-
 πον) τῆς κλήρης: διεβεβαίωτο αὐτοῖς, ὅτι
 συκοφαντία, καὶ ἔχει ἀλήθεια, ὁ λέγε-
 ται. Ἐπὶ δὲ ὅσα ἐπέστην οἱ συκοφάν-
 ται: ἀνέστη εἰς τὸ μέσον, καὶ ἐπανατείνων τὰ
 κροτάφια τῶν ἰματίων αὐτοῦ, εἶδε ὡς πᾶ-
 σι πᾶς σάρκα αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες, ἐθαύ-
 μιασαν. Οὐ γὰρ εἶδον πῶς, ἐξ ὧν κατηγο-
 ρησάν: ἀλλ' εἶδον ἐαυτὸν ὑπο τῆς ἀσκή-
 σεως ὡς ἄσκαρον (εἶπεν) καθάρου τε
 παρθένου. Ἐφανή γὰρ πᾶσι μόνον δερμα-
 σημεῖον ἀπειτήτων ἀνδρός. Αἰχμητῶν
 οἱ οἱ εἰπόντες, πεπρωμένοι εἰς ὅσον
 τῆς αὐτοῦ, τῆς συχωρήσας τὴν ἀδύ-
 κίαν, καὶ συκοφαντίαν, ἡ δὲ πρὸς αὐ-
 τὸν ἐποίησαντο. Παρεκάλεσαν δὲ αὐτὸν
 καὶ πάντες οἱ δεξιερῆς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς,
 συχωρήσας αὐτοῖς, καὶ μὲν ἐν τῷ πατρι-
 αρχείῳ. Αὐτὸς δὲ ἔδωκε ἑκάστην ἀκυσσῆν
 ἠθέλησεν: ἀλλὰ ἐπιθεὶς παρρησίᾳ, ἠφόρησε
 καὶ κατηγόρει τοῖς συκοφάνταις: ἔδωκε
 ἐξῆλθε τῆς πόλεως, μετὰ τῆς πεισθί-
 ας πάντος αὐτοῦ: καὶ προσηύχθη, ὡς κη-
 σεν ἐν τῇ μονῇ τῆς ἐσπίνης. Καὶ ἐποίη-
 σεν ἀνακτησίας καὶ καλλιέργειας ὅσα ὀλί-
 γας. Ἐμείνε δὲ ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ, ζῶν ἐν
 εἰρήνῃ.

Ἀνεβίβασεν δὲ πάλιν εἰς τὴν πατριαρ-
 χικὸν θρόνον, τὴν κύριον συμπεῶνα. Δὲς πέ-
 σκέσιον, φλωρίαν, χιλιάδας δύο. Οὐ γὰρ
 ἠθέλησεν ὁ τότεντίρης λαβεῖν φλωρίαν
 χιλιά:

usctus fuit bonus Dionysius, edicto Imperato-
 ris. Tunc Symeon recessit in Monasterium
 Stenimachi; Marcus vero, Achridano Ar-
 chiepiscopatu potitus est: in quo obiit. Post ali-
 quanto, diem suum Dionysius, annis octo in
 munere Patriarchico exactis, urbe excessit, in-
 teruentu talis offensionis, que sequitur. E-
 rat is e Peloponneso oriundus. Inde Byzan-
 tium profectus, se ministrum subdidit Mar-
 co Eugenio, Ephesi Antistiti: a quo etiam ad
 Monasticam disciplinam virtutemque infor-
 matus est. Urbe expugnata, captus fuit: e-
 umq; Christianus quispiam Adrianopoli emit.
 Eminuit tunc vita viri eius, ut brevi admo-
 du tempore Metropolita Philippopoleos factus
 sit: quo gradu, in sublimem Patriarchicæ admi-
 nistrationis dignitatem, ut diximus, ascendit.
 Jam, quia venundatus fuerat: quidam homi-
 nes maligni, ei malum struentes, hac causa ar-
 repta, vulgò dictarunt: ipsum ab Ismaelitibus,
 a quibus captus, & pro seruo venditus erat,
 circumcisum fuisse. Proinde, concilio indicto:
 cum eò conuenisset magna vis Episcoporum,
 Metropolitanum, & totius ferme Ecclesiasticæ
 ordinis: ille eis confirmaret, delationem illam
 nulla veritate niti, sed falsum crimen esse. Cum
 fidem calumniatoribus non faceret: stetit in
 medio Synodi: vesteq; subacta, genitale mon-
 stravit. Res, miraculis visa. Nulla e-
 nim apparuit nota, criminis comprobatrix:
 sed a perpetua continentie exercitatione, i-
 pse propè carnis expertem, & virginali ca-
 stitate purum, se Concilio probavit. Tan-
 tum enim cutis quedam apparuit, testans inci-
 sum circumcisum hominem. Confusi pudore aduer-
 sarij, ad pedes eius acciderunt: veniam iniustis-
 simæ aduersus ipsum criminationis & calum-
 niæ orantes. Intercedebunt pro eis omnes etiã
 sacri Antistites, unaq; populus iatus: ignosce-
 ret ipsis, & maneret in Patriarchatu. Ille, ne
 extremis quidem auriculis sustinere preces: sed
 stans, clara voce exclusit communionem Ecclesiæ,
 & execratus est, Sycophantas: urbemq; exire
 exiit, cum suis rebus omnibus: & in Mo-
 nasterium Cosinitzæ se contulit. Vbi non
 pauca sunt, quæ sumptu suo instauravit & de-
 nomo pulchrè fecit. Mansit in eo loco, cum pace
 otiosq; viuens.

Patriarchico solio ita vacuo relicto:
 Symeonem in id reduxerunt: datis prom-
 nere bis mille Aureis. Noluerat enim
 Regius Quasior, uno mille contentus
 esse:

Patriarcha
 VI. Diony-
 sius, Philip-
 popolitanus
 Metro-
 polita, prio-
 ribus duo-
 bus elis.

Sycophā-
 tia contra
 hunc Patri-
 archam.

χιλία: ὅτι ὄρεθησαν γεγραμμένα χιλιάδες δύο ἑξ̄ Διοιωσίη. Τοιαύτῳ γὰρ ἔχουσι τὴν σωθήσαν: ἵνα ἔλαθον, ἔγραφε, μὴ ζητῶσιν, ἀλλὰ ἔπαυον.

Εὐὴ τῆς κρητῆς ἐκείνοις, ἐπορεύθη ὁ αὐτοκράτης ἐν τῇ περσῆϊ: γενόμενης μάχης μετὰ τοῦ Οὐζῦν χασακῆ: ἀπελθὼν μέγρι ποταμῷ Δοφρέτη, καὶ σιωάψας πὸ πολέμου μετ' αὐτῷ. Εὐὴ τῷ πολέμῳ τῷ τῷ, ἀπεκτάθη ὁ χάς Μερσῆτης, ὁ πρωτοστράτηγος τῆς ἀνατολῆς: ὁ παρ' αὐτοῖς λεγόμενος, μπεγλερμπεις: ὅστις ἰσὺς παλαιολόγος τῆς Γίδης. ὁ μὲν χαμῶν πασῶν δὲ, ἰσὺς μπεγλερμπεις τῆς δύσεως: καὶ σὺκ ἐβοήθησεν αὐτῷ ἐν τῷ πολέμῳ. ἐφθόνη γὰρ αὐτῷ. Οὐ μὲν γὰρ ὁ αὐτοκράτης ἀργίῳ αὐτῷ: καὶ ἐν τῷ ἰσσοσρέψαι ἐκ τῆς Φοσάτης, ὡς ἐν ὀλίγῳ ἀπέπνιξεν αὐτὸν ἐν ἱνι πύργῳ. Πόλεμος ἦ τότε γενομένης: σὺκ ἦ δὲ νῆθη ἑλῶαι ὁ Οὐζῦν χασακῆς, ἀλλὰ Φυγῶν διεσώθη. Ἐλαβον δὲ πολὺ πλῆθος ἐκ τῶν ἀτζεμιδῶν: τῶν ὄντων τότε ἐν τῷ τοιαύτῳ πολέμῳ συμβοηθῶν. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν μεγιστάνων αὐτῶν. Οἱ δὲ ἔλθόντες ἐν πόλει, κακῶς ἔζωον, καὶ πολλοὶ ἀπέθανον. Ἄλλοι δὲ ἀρόπης γενομένης, ἀπῆλθον πάλιν ἐν τῇ αὐτῶν πατρίδι. Πατριαρχὸς δὲ ὁ κύριος συμειῶν ἔτη τέσσαρα, καὶ μικρὸν ὀλίγον: ἐφάνη ἐν τῷ κρητῷ ἐκείνῳ ἱερομόναχος τις, ὀνόματι ραφαήλ: ὀρμώμενος ἐκ σερβίας, μέγιστος καὶ ἀπολύ. Ὁς ἔχων φίλος ἐκ τῆς μεγιστάνων, ἰσὺς ἀγκασεν: ὅπως παρέχη ἐπισημῶς φλωρεῖα δύο χιλιάδων: καὶ πωροκέσιον, τετέστι, δῶρον, ὅτε νεωστὶ γίνεται, φλωρεῖα πεντακόσια. Οὕτω ἦ καπεργασάμενος, ἔλαβε τὴν θρόνον κακῶς ἐπὶ βασιλικῶς: καὶ ἐξεβλήθη πάλιν ὁ κύριος συμειῶν. Στάσεως ἦ γενομένης: σὺκ ἦ δὲ ἐλου συλλειτρηθῆσαι αὐτῷ. Πλὴν, ἰσὺς φόβος τῶν ἔξω, καὶ ἀκοντες σωλεϊτῆρησαν αὐτῷ. Τόσο ἦ ἰσὺς ὁ τρισβάρβαρος μέγιστος: ὅτι ἔτε ἐν τῇ μεγάλῃ ἐβδιδόμα δὴ, ἠδ' ὕατο ἑλῶαι ἐν τῇ ἀκολυθία τῆς ἐκκλησίας, ἰσὺς μέθης μεγάλης. Ὁθεν καὶ πάντες ἐμίσησαν αὐτὸν: καὶ ἐπὶ, ὅτι ἰσὺς ἀλλόγλωσσος. Τελειωθέντος ἦ τῆς ἑβδόμης: καὶ μὴ δ' ὠθηθέντος δ' ἔναϊ τὸ χαρῆ ζιου: ἰσὺς ὄντος, τε βοηθῆναι αὐτῷ: ἔτε τῶν κληρικῶν, ἔτε τῆς λαῶν: ἐνέβαλον αὐτὸν ἐν τῇ φυλάκῃ. Καὶ ἐξερχόμενος αὐτοῖς: καὶ διερχόμενος, ὡς ἐθῶν, μετὰ ἀλύσεως;

de populo, quicquam eò conferebat, nè obolum quidem) coniectus fuit in carcerem. Inde postea emissus: cum passim, catenam de more gestans, stipem colligeret, mortuus

esse: eò quod in rationibus suis duo millia innoveret, adscripta Dionysio. Hæc enim illis consuetudo est: ut minus, quam scriptum extet, non exigant, sed potius plus.

Illis temporibus, bello aduersus Vrucasaniam commisso, Sultanus in Persiam cum copijs profectus est. Progressus tunc ad flumē Euphratem usq, praliū comisit: in quo Chas Murates occubuit, prim' Oriētis Turcicus profectus (quem ipsi Bellerbeium vocant) Paleologi Guidonis, seu Viti, filius. Bassa verò Muchumuta, erat Occidentis Bellerbeius: qui ei non succurrit in pralio, inuidiæ morbo impeditus. Qua de causa Rex huic iratus: eum brevi omnino tempore post, quam ab exercitu redisset, suffocavit in quadam turri. Cum rursus ad praliū esset ventum: vim Turcarum, et impressionem, tantam contigit fieri: ut nullus consistendi locus Vrucasani esset: sed fuga salutem sibi parere cogeret. Captus fuit magnus numerus Azemidarum: qui in eo bello auxilium tulerant: capti de proceribus non pauci. Captiui in urbem adducti, miserè vivebant: nec non multi eorum mortui sunt. Alij, pace inter utrumq, Regem facta, in patriam suam reuertunt.

Cum triennium Patriarchæ munere, et alio quanto amplius, functus esset Symeon: extitit ea tempestate Hieromonachus quidam, nomine Raphael: è Seruia genus ducens, homo insigniter ebriosus. Hic cum quosdam ex Primoribus haberet fautores: se quotannis pollicitus est persoluturum tributi nomine bis mille Aureos: daturum item pescesium, hoc est, munus, quod Patriarcha nouo creato datur, quingentorum Aureorum. Hac sua malitia et ambitione, ad honorem alterius grassatus, supremum Ecclesiæ solium conscendit: Symeone denuo inde deiecto. Seditio tunc aduersus eum orta: noluerunt ei Sacerdotes in sacris unà obcundis adesse. Attamen diuersæ Religionis hominum metu, quamuis inuiti, unà sacris operati sunt. In tantum autem insulsus ille barbarus, in ebrietatem erat immerisus: ut ne in sanctissima quidem Paschatis hebdomade, in peragendo Ecclesiæ munia, pedibus insistere suis præ temulentia posset. Vnde omnibus odio erat: præsertim cum lingua quoq, barbarus esset. Annuo verò spatio exacto: cum tributum dare non posset (nemo enim, nec de Clero, nec

VII. Patriarcha, iterum Symeon Trapezuntius.

Belium Mahometæ cum Vrucasane.

1472.

1474.

Patriarcha VIII. Raphael Serulius.

Homo temulentus.

τότε θύεως ἐξελθὼν, καὶ κρίσας τὴν σάλπιγγα, ἐξήλθον πάντες: καὶ ἴπιπεσόντες αἰφνης τὰς ἀγαρηνῶν: ὡς θύρου αὐτῶν Δαμεμερισμύνας, καὶ τῶν πλείονας αὐτῶν οἰκωρὶνίκησαν, ἔς εἰς φυγὴν ἔτρεψαν. Καὶ ἔτως ἀπέβησαν πολλὰς: ὁκρήμνησαν δὲ τῶν τειχῶν: καὶ πάντοτετρόπως τὴν παντελῆ ἀπώλειαν τῶν αὐτῶν ἐποίησαν. Ταῦτα δὲ ἐνωθισθέντες καὶ Θεασάμνοι, οἱ ἐν τῆς σκηνῆς: τὴν ἀδρόαν μετὰβολῶν, τὴν αὐτῶν νίκης εἰς ἤπην μεγάλῃ: ἐγκαταλιπόντες πάντες, ἔφυγον: τῶν ὀπισθεῶν μὴ φροντίζοντες. Καὶ ἔτως οἱ Οὐγγροι, οἱ μείζονες τῆς ἰαγκῆ, καὶ ἀδραμόντες αὐτῶν, οὐδέλαβον πάντας. Ἀδελφὸν καὶ συναθροίσαντες εἰς αὐτὴν, καὶ μεθ' αὐτῆς καταδεδεξάμενοι λαβείν, θύσαντες τῶν, ἐτέφρωσαν ἀπαντες. Οὕτως ἔμειναν αἰχμηθέντες ἀπέφυγον, δὲποβαλόντες πολλὰ, καὶ πολλὰς αὐδρας.

15'

Μετὰ δὲ παρὰ δρομὴν ἐτῶν δύο, ἔπεμψε τὸν μεσσησιασὶαν, μετὰ δυνάμεως πολλῆς, δὲ τῆς ξηρῆς καὶ θαλάσσης, κατὰ τῆς ῥόδου. Οἱ δὲ ἐκεῖ ἀπελθόντες, ἔπυλιν πολιορκήσαντες, ἐποίησαν ἔδρα. Ἐχάλασαν γὰρ μέρῳ δὲ τῶν τειχῶν αὐτῆς μετὰ σκιδῶν: καὶ ὤρμησε τὸ πλῆθος ἐξέρχεσθαι. Οἱ δὲ ῥόδιοι, μηχανησάμενοι, καὶ ποιήσαντες αὐτῶν λάκκους, Δαχωμαίων ἐσκέπασαν. Τῆς ὁρμῆς ἔμεινεν, ἠφάνισον αἶψα, τῶν ἐπιπέπων: τῶν χωμαίων ἀποσπασθέντων, καὶ καταπεσόντων ἐν τοῖς λάκκοις: ὅπως ἦσαν ζηβιῶναι, δόρατα, καὶ πᾶσι ἐπὶ ὁμοίῳ ξίφους, ὄρθια ὡς ἐσκόλοπες ἰσάμενοι, καὶ πᾶσι αἰετοί. Καὶ ἔτω Δαχωμαῖοι καὶ Δακοντῆμοι, ἀξίως πολλοὶ ἀλλήως ἀπώλοντο, καὶ κατασφάγησαν. Ἀκίσαντες δὲ οἱ ἔξω, τί εἰς αὐτῶν εἰστρέχοντες ἐγένετο, καὶ βία μείζονα λαλαγμῶν εἰσορμῶντας: ἔφυγον ὀπισθεῶν. καὶ ἔτω καὶ ἄλλοις μηχανὰς καὶ πολέμους κινήσαντες, καὶ ἐδρα ἰσχύσαντες, ἀνεχώρησαν ἐκείθεν κενοί, μετὰ μεγάλης ζημίας ἔσπασαν.

Πατριάρχου δὲ ἡ κυρῆ μαξίμης ἔλογίζετο τῆς ἐκκλησίας ἀπαντὰ ἐβρωικῶς δῖεκιντο, περὶ αὐτῶν τῆς σκηνῆς ἀλῶν. Ἐπείμεινε ἡ τὸν λαὸν τῆς θύρας ἐν παυδίῳ καὶ νυθυσίᾳ, διδασκῶν ἐπὶ ἀμβωνῶν τῆς πατριαρχίας, ἔς ἐν ἄλλαις ἐκκλησίαις, τῆς λόγου θεῶν ἀκωλύτως, παρρησίᾳ: καὶ πᾶσιν κυριακῶν λέγων, ἔσοβῶν. Ἰπῆρχε δὲ φιλόσοφος,

Qui eruptione repentina in Agarenos facta: ut repererunt eos divisos; & maiorem eorum partem intra domos manens conseruerunt, suosq; in fugam verterunt. Magnam eorum cadē fecerunt: de muris precipites deturbarunt: omnis deniq; generis perniciem in eos, qui oppidū iniuerant, effecerunt. Hec ubi audiuerunt & viderunt, qui foris in tentorijs remanserant: aleam scilicet belli mutatam esse: à victoria ad cladem insignem recidisse: mox omnibus rebus derelictis, fugam se mandarunt: nulla ratione à tergo remanentium habita. Hoc modo Ungari, qui cum Ioanne erant, in cursione violenta facta, uniuersa prada potiti sunt. Quā, in unum aceruum congestam, nulla re inde sibi reserua ta, iniecto igni, in fauillam redegerunt cunctam. Ita turpissima fuga obsidione abscesserunt: magna vi opum, magno numero hominum, amissis.

Huniadis stratagema.

Biennio elapso, Mesicum Bassam Sultanus, cum valido exercitu, terrestri & marino, contra insulam Rhodum misit. Quod cum venissent: urbem obsederunt illam quidem, sed nihil effecerunt. Verberato enim tormentis muro, & parte prostrata: multitudo Barbarorum castris egressa, irruere illac parauit. Rhodij verò defensionem contra moliti sunt: fossis cecis intra mœnia factis, iniectaq; materia contectis. Promptissimum igitur quencue hostium, irruentem interemerunt: precipitatum, materia illa cedente, in tales fossas: in quibus iacula, hasta, & quicquid gladijs simile, tanquā acutissimi valli & stipites, erecta stabant.

Irrita Rhodi obsidio. 1480.

Quibus illi sese inducentes, ijsq; transfixi miserimè magno numero perierunt: dignum conatu suo exitium nacli. Cumq; qui foris erāt, auditu percepissent: quid illis intro curretibus, & magno ululatu irrupentibus, factum esset: pedem referentes, fugam se trepidi commendarunt. Alia deniq; machinati, postquam plures pugnas nequicquam ciuissent: illinc re infecta discesserunt, magna clade accepta, magno suorum numero amisso.

Summa rerum sacrarum, ad virum eruditum, Maximum, relata: totius Ecclesie status, pacatus cernebatur, omnibus distidys è medio sublatis.

Maximi Patriarche industria fidelis et docta

Pascebat is populū Dei erudiendo, & ad pietatē animos informando: docēs ex suggesto Patriarcheij, Templisq; alijs, verbum Dei liberrimè, nemine impediēte: singulis Dominicis & festis dieb. concionans. Erat disciplinis Philosophi-

E.T.A. της K.τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

σοφῶν, ἔπειτα λόγῳ ἔχωμ πολὺ: ὡς
 ἔδ' εἰς τῶν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον. Καὶ τό-
 σομ διεφημίωθη, ὅτι ἔη λογιότης αὐτῶν, ἔη
 σοφία, ἐφθασε ἔειπεν τὰ τῶν σαλτάνων ἀγαρη-
 νῶν ὧτα: καὶ ἔπεμψε, καὶ ἠξίωσεν αὐτοῦ
 ἵνα ποιήσῃται ἐξήγησιν εἰς τὸ ἀγίου σύμβο-
 λου τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν, ἔδωσεν αὐτῶν
 ταύτην. Πιησάμεν ἔμ τῶν ἐξήγησιν τῶν
 συμβόλων ἀνυπόστατος: θεολογικῶτατα καὶ
 σοφώτατα συνθέμενος, ὡς ἐν πολλοῖς φαί-
 νεται: διέδωκεν αὐτῶν. Καὶ μετεγλωττί-
 σαντες πάντα καλῶς ἐν δὲ ἀβασί γλώσσῃ
 αὐτῶν κατὰ ἀκρίβειαν: καὶ χαλεπῶς ἐ-
 δέχετο, καὶ δὲ ἀβασί ἀναγκαζόμεν ἔει-
 πῶν τὰ παρὰ τῶν νέων, ὄντων ἐπὶ Χριστι-
 ανῶν ἐν δὲ τῆς αὐτῆς τῶν παλαιῶν αὐτῶν: καὶ
 μάλιστ' ὅτι τῶν ἡμετέρων τῆς ἀμνηστῆς, ὡς ἐν
 λογισμῶν εἰς τὸ ἐλλεινικόν, ἔτως ἐγένετο,
 καὶ εἰς τὸ δὲ ἀβασί. Οἱσι καὶ ἀξιώθη πα-
 ρὰ τῶν σαλτάνων, ὁρισμῶν τῶν μετεγλωτ-
 τισε βιβλία πολλὰ ἐκ τῶν ἡμετέρων: ἔπει-
 τα τὰ γραμματεῖα, καὶ τῶν κώδικας τῶν
 βασιλικῶν, καὶ ἄλλα χρυσῶν: καὶ πολλὰ
 περὶ πίστεως. Οὐ σαλτάν ἔδωκεν ἐπαύσει
 ἐρωτῶν: μαθεῖν αἰετὶ καὶ πιστῶν ἕσθαι, περὶ
 τῆς Χριστιανῶν πίστεως βεβλήμεν. Ἀλλ' ἔ-
 δ' ἐν ἐγένετο. Εἰς γὰρ ἀσωετα καρδίαν, θεὸς
 ἔειπεν ἔσθαι:

Μετὰ τῶν ἄλλων ἔμ, ὡν ἡρώτα ἔμ ἡμαντα-
 νεν, ἠκασε καὶ περὶ τῶν ἀφορισμῶν: ὅτι, ἔμ αὐτοῖς
 δὲ χερεῖς καὶ ἱερεῖς τῶν Χριστιανῶν ἀφορί-
 σασιν δὲ λόγῳ: ὅτι ἐν ἀδικίᾳ, ἢ πλάσῃ
 ἢ ἀδελύεσθαι ἐν τῇ γῆ: ἀλλὰ μένει τὸ σῶμα
 αὐτῶν ἀδελύεσθαι καὶ σῶμα ἐν γῆ καὶ φαίνον-
 τα, ὅτι τὸ τῶν ἀφορισμῶν ἀνεώχθη,
 ὡς τὸ μπάνα, καὶ μέλανες: ἀποβαλόντες ἔ-
 δ' ἐν ἐκ τῶν μελῶν, ἔδ' ἐν αὐτῶν τὰς τρί-
 χας. Καὶ ὅτι, ἐπὶ αὐτῶν συγχωρήσωσι δὲ ἡ-
 χῆς, καὶ ἔπικλήσεως θεῶν: λύσται πάλιν, καὶ
 κένις γίνεσθαι, μετεκαλέσθαι, ταῦτα ἐνωσά-
 μεν, τῶν πατριάρχων: ἵνα τὸ τοῦτον πιστώ-
 ση αὐτῶν. Οἱ δ' ἔμ ἀπελθῶν, καὶ ταῦτα ἀκρίβως
 πῶν τῶν σαλτάνων, ἔπειτα φανερῶσθαι
 αὐτῶν: ὄρεσθαι τῶν πρὸς τῶν θεῶν ἐν
 ἀφορισμῶν βάρει. Ἐλθόντων ἔμ ἐν πατρι-
 ἀρχίᾳ τῶν πατριάρχων: ἔσκεψεως Γινόμε-
 νης περὶ τῶν φθασάντων τελευτήσθαι ἐν βάρ-
 ρει ἀφορισμῶν: ἐμνοήθησαν, ὅτι γινώσκεις, ἀσελ-
 γῆς ἔσθαι, διεφθίμισε ἔμ κατὰ τῶν πατριάρχων, ὅτι
 σκεψέσθαι αὐτῶν: ἢ φθίμης ἀδελύεσθαι,
 πινὲς ἐπὶ τῶν. Οἱ τῶν ἀκρίβως, ἐξέφωθη-
 σεν ἀφορισμῶν ἐν μιᾷ τῶν ἑορτῶν. Καὶ
 δ' ἡ

lofophicis perpolitus: & profuente quadam o-
 rationis copia, supra quam quisquam alius illis
 temporibus, praeitus. Ac tantum perccebut
 fama eruditionis ipsius, & sapientia: ut ad au-
 res etiam Agareni Regis pervenerit. Accitum
 itaq, rogavit: scriberet explicationem S. Syn-
 bo. i fidei Christiane, sibiq, daret. Paruit hic,
 commetarto cum omni libertate, e sacra Theo-
 logorum disciplina optime sapientissimeq, con-
 fecto, sicut res ipsa in multis loquitur: atque
 Sultano obtulit. Quem librum, per omnia
 bene in Arabicam linguam conuersum, ipse
 diligenter legit: clementer accipiens, & reue-
 renter: ad id faciendum, cum ab aliquo pala-
 tij sui Aulicis iuuenibus (Christiana enim ad-
 huc ibi religionis nonnulli erant) adaetus: tum
 in primis a filio Amerutzæ (qui par erat in us-
 trisque lingua facultate, Græcæ & Arabice)
 impulsus. Multos hic vir, rogatu & iussu
 Regis, nostrorum librorum, in Turcicam tran-
 stulit linguam: omnia quidem acta & tabulas
 publicas, codices Imperatorios, alia utiliq, mul-
 ta etiam Religionis nostræ. Non cessabat enim
 sciscitari Sultanus: identidem aliquid co-
 gnoscere: & certior fieri: de fide Christia-
 na studens. At nihil ad salutem profecit:
 Non enim Deus in solidi corde locum habet.

Inter alia, quæ interrogans discebat, etiam
 de Anathemate: seu Excommunicatione, au-
 diuit: videlicet, quicumq, à Pontificibus & Sa-
 cerdotibus Christianis, iusta de causa, ob pec-
 catum aut scelus, e sacro cœtu expellatur: hunc
 ialem, humatum, non dissolui in terram: sed
 manere corpus eius indissolutum & integrum
 in terra: conspiciq, sepulchro talis hominis a-
 perto, cadaver, inftar tympani inflatum, & ni-
 grum: nullo membro amisso, ne ipso quidem ca-
 pillo. Rursus, si veniam precibus, & inuocatio-
 ne numinis diuini, ei impetrent: dissolutionem
 cadaveris in cinerem fieri. Acciuit, his auditis,
 Patriarcham: ut eius rei sibi ab eo fides fieret.
 Qui veniens, audita Sultani postulatione: se
 planum ei facturum promisit: ut primum ali-
 quis succurreret, aliquando anathematis one-
 ri immortalis. Reuerso in domiciliū suū Pa-
 triarcha: cogitatione & dispicientia, si quis præ-
 teritis temporibus ea mole pressus obijset, susce-
 pta: patribus in mentem venit mulieris cuius-
 dam libidinosæ: quæ de quodā Patriarcha, hūc
 ipsa consueuisse, famam sparserat: cui fama nō
 a nemine fuerat habita fides. Is verò, improbi-
 tate cognita: anathemati illā quodā die festo
 subiece-

Machome-
 tæ, libri
 Christiano-
 rum Arabi-
 cè cōuersi.

Ecclesiast.
 15.

Excommu-
 nicatorum
 cadauera,
 indissolubi-
 lia.

δὴ ἐκ πολλῆς ἀπεθανῆσης τῆς γυναικὸς ταύτης ὡς ἐλπίζοντος τῆ πατριάρχῃ, ὅτι ἐν ἀφορισμῶ μὲν οὐκ αὐτὴ κατήγορος τοῦ τῆ ἀνδρός: ἐν δὲ ὡς τὸ μνήμα. Καὶ (ὡ τῶν θωμασίων θεῶν) ἀρέθη, ὡς ἐτέθη: ἐξογκωμένη δὲ μόνου, καὶ μελαινα: μὴ δόπο βαλῆσαι ἔδ' ἐταῖς ἐν κεφαλῇ τρίχας. Καὶ τότε δὴ δὲ μεμύουσα τῶ σελτανῶ. Ὁς ἐπεμψεν ἰδίως ἀνθρώπους, καὶ ἐθεάσαντο αὐτήν. Οἱ καὶ θεασάμενοι ταύτην, ἐξεπλάγησαν, καὶ ἐθαύμασαν. Καὶ ἐθῆσεν ἐν κιβωτίῳ: καὶ ἐσφράλισαν αὐτὸ διὰ βύβλας, ἔ βασιλέως. Ἐτάξαν ἄν ἡμέραν, ἵνα ἔλθωσι πάλιν, καὶ ἰδῶσιν. Ἐλθόντων ἧ, ἐποίησεν ὁ πατριάρχης λειτουργίαν: καὶ ἀέγνω καὶ διὰ τὴν συγχωρητικὴν. Ἦς ἀναγινωσκόμενης βλαβῶς, ἔ μετὰ δ' ἀκρύων: ὡ θάματα θεῶν, αἱ ὁρμονίαι τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, δὲ μελύοντο: ὡς καὶ ὅτι παρὰ τῶν ἀκέρων τῶν ψόφου. Ὅσπερ δὲ πάλιν τὸ λείψανον, καὶ σφραγίσαντες: λυθέντων μόνων τῶν ἁρμονιῶν πάντων: ἐνὶ βαλοῦ ἐν τῶ παρεκκλησίῳ, μετὰ τῆ κιβωτίῳ ἔσφραγισμένῃ, ἔ εἶχεν αὐτό. Μετὰ δὲ παρὰ τῶν τριῶν ἡμερῶν, ἐλθόντων τῶ ἀνθρώπων ἔ βασιλέως, ἔ ἀνοιχθέντων τῶ σφραγίσαντος: ἰδὲ τὸ σῶμα διὰ λυθέντων: καὶ κόνιν μόνου ἀρέντες, ἐθαύμασαν. Ἀπελθόντες ἧ, ἔ τὸ θεάσανται ἀναγγελάσαντες τῶ σελτανῶ: ἐθαύμασε, ἔ ἐξεπλάγη: ἐπὶ τῶν, ὅτι θωμασία ἔ ἀληθῆς, ἢ πῶς ἡ αὐτῶν, τῶν χριστιανῶν.

Ἦν δὲ φοβερός, ὁ τοῦ τῶ σελτανῶ: ἔ μόνον τοῖς μεγίστοις αὐτῆ, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ἄλλοις: ἔ παρὰ τῶν ἀπροσώπηλη: καὶ ἐνεργῶν ταχέως πᾶν, ὅ ἢ βέλετο, καὶ κατὰ νῆμ ἔχεν. Ἦγάπα δὲ ἔ ὅτι σοφός: ἔ μόνου ὅτι δόπο ἔ γένεσ αὐτῆ: ἀλλὰ καὶ ὅτι δόπο πᾶν τοῦ γένεσ: καὶ μᾶλλον ὅτι ἡμέτερος τῶν χριστιανῶν. Ἐδιοίκει ἧ τὴν δόχλον αὐτῆ μετὰ φρονήσεως μεγάλης: καὶ τὴν συζητήτης πολλῶν: ἔ δόλω ἀγνοῶν ἔ δὲ τῶ μικροτάτως τῶ ἐν τῶ πᾶσι προσημῶν. Ἐ μανθάνε γὰρ πᾶν ἄρτι καὶ τῶ μικρῶν, καὶ μὴ ἀκῆδῶν αὐτῆ ἀξίω, ἐπὶ μὲν. Ἐπερπᾶτει τὴν νύκτα ἀγνοῶν: καὶ μανθάνων πᾶν τὰ πᾶν γινόμενα. Οὐκ ἀφῆκε δὲ, ὡς ἔλεγον, ἔ δὲ μίαν ἐργασίαν, ἢ πραγματείαν, ἀπερὲ σκόπητομ: ἔ πᾶσι ἔ ἐξ αὐτῆς ἔχει: ἔ, τί πᾶσι ποιεῖ. Τοιαύτῳ ἔπιπολὺ ἐπιεῖτο τὴν ἐρόνην ὡς πᾶσι αἰῶνῶν. Μαθῶν δὲ, καὶ ὅτι οἱ ψάλται τῆς μουσικῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῶν Γραικῶν, δύναν ἧ

θεάσαν

subiecerat. Quæ mulier cum longo ante tempore è viniis excessisset: Patriarcha existimans eam, quia tantum virum infamasset, adhuc anathemate constrictam teneri: sepulchrum eius, aperiendum curavit. Tunc illa (ò miraculum Dei) in eo statim, quo deposita, reperita fuit: tumida turgidaq; tantum, & nigra: nondum etiam crinibus de capite amissis. Re ad Sultanium allata: misit is ad contemplantam illam certos homines. Qui contemplati, admiratione obstupuerunt. Cadavere deinde in arca posito: hanc sigillo Regio munierunt: diem dixerunt, qua die ad videndum reverterentur. Reversis, rem diuinam Patriarcha fecit: recitata & prelatione, qua crimen illius aboleretur. Quam ut sanctè, nec sine lacrymis, recitavit: en miraculum: articuli manuum pedumq; disjungi, vincula solui: ita ut ab astantibus etiam, ossium crepitus audiretur. Reposito cadavere, & rursus obsignato: cuius tantum nexus omnes dissolui fuerant: obsignatam arcam, qua id continebat, in sacello Patriarchico deposuerunt. Post triduum, reversis Regijs ministris, arcaq; resignata & aperta: apparuit corpus illud ita dissolutum: de quo nihil restas, nisi cinis, homines in admirationem adduxit. Abiunt ad Regem: quæ suis oculis viderint, renuntiant. Admirari ille, stupefcere: Religionem Christianorum, veram & admirandam confiteri.

Erat porro formidabilis, iste Sultanus: idque non suis modo Proceribus, sed omnibus etiam alijs. Nulla apud illum ratio persone ullius: celer effector omnium rerum, quas volebat, & in animo habebat. Diligebat quoque viros doctos: eosque non sua tantum gentis: sed cuiusvis etiã nationis: in primis, ex Christiano genere nostros homines. Administrabat Regnum magna cum prudentia. Multa indagare, multa cognoscere: nihil, ne minimorũ quidem, quæ in urbe gererentur, inexploratũ relinquere. Certè enim omnia, etiam minuta, personæq; eius auditu fermè non digna, sciscitabatur. Nocturno tempore, per vias ignotus oberrabat: ut omnes civium actiones disceret. Ferunt, eum prætermisisse nullum opificij, aut negotiationis genus, quod non considerarit: & quid ex eo quisque lucrì caperet: & quid quisque cinis ageret. Huiusmodi ille inquisitionem frequenter, quàm studiosissimè faciebat. Cumq; percepisset, Graecorum Ecclesiastica musica cantores, notis quibus-

Exemplo mulieris cuiusdam.

Ingeniũ & mores Mahometæ.

Omnia civitatis, cognita habebat.

γράφειν τὰς μελωδίας τῶν ἀγαρευῶν ἄριστος, ἔπειτα γινώσκοντο ἐνώπιον αὐτῶν, εἰς ψάλτης, καὶ εἰς πέρσης: ὃν εἶχε αὐτὸς Ἰπτιήμονα, καὶ καλλιῶν ἔχοντα φωνίω. Ἦσαν ἄμφω ἔτι μὲλ' ἄλλοι περσικῶν: καὶ ὁ ψάλτης ἔγραψεν. Τετάρτου δὲ ἄριστος ὁ αὐθιχῆς: καὶ πᾶσι τῶν τῶν πέρσης, ἔψαλε τῶν ὁ ψάλτης ὁμοίως: ὡς καὶ τὸν πέρσιον, καὶ τὸν αὐθιχῆ, Ἰπτιήμονα. Εδωρήσατο ἄμφω ἀμφοτέροις δωρεάς: καὶ ἐξενίζετο τῶν λεπιότητι τῶν ψάλτης: καὶ ἀφῆκεν αὐτῶν ἐν ἀγάπῃ καὶ τιμῇ. Λέγεται δὲ, ὅτι καὶ ὁ πέρσης, ὁ ἄριστος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως: ἐπειδή κέκεσε τὸν ψάλτην ἔτι μιμησάμενον φωνίω ξένω: καὶ λέω ἄλλοτε ἔτι ἦκεσαν, ἔτι ἐγίνωσκον: πᾶσι ἐπεσκηυήσαν αὐτῶν, ἐπὶ τῶν: μεγάλη ἀληθῆς ἡ Ἰπτιήμονος καὶ σοφία τῶν ψάλτης. ἠύξησε δὲ, ἐτραύωσε πρὸς ὅρα τῆς βασιλείας αὐτῶν, πολὺ: καὶ ζήσας ἔτι * * * ἀπέθανε κατὰ τὸ π' α' π' α' ἔτι.

12.

Βασιλεύσας δὲ αὐτὸς αὐτῶν ὁ υἱὸς αὐτῶν σελταὺν μπαγιαζίτης: ὃς εἶχε καὶ ἕτερον ἀδελφόν, τὸν τζέμ σελταὺν, ὄντα ἐν μαγνησίᾳ. Ο δὲ βασιλεύσας ἔτι μπαγιαζίτης, ὄρεθεις ἐν ἀμασείᾳ: ἐπὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἐτελεύτησεν ἐν τοῖς χωρίοις νικηθείας: πηλοῖον ὑπάρξας ἔτι, ἀηγορδὴ βασιλεύσας τῆς πόλεως. Οὗ τὸν υἱὸν, νήπου ὄντα, καὶ ἐν τῇ πόλει ὄρεθεις, ἀηγορδῶσαν πρῶτον, αὐθιχῆν: ἐπὶ τῶν εἰς μικρὰ ἐγένετο: ὡς φονεῦσθαι καὶ πασίαν εἶνα, καὶ ἄλλας πολλὰς: καὶ ἔτι ἔτι ἐπῶσαν ἑτάσις.

Μετὰ δὲ ἡμέρας πνῆς, ἦλθε καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν βασιλείαν. Τῶν δὲ τὸν υἱὸν αὐτῶν ἐπεμψεν ἐν μαγνησίᾳ: δὲ αὐτῶν καὶ σκῆπτρον, καὶ ἀξίαν μεγάλην. Εδωκεν ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις υἱοῖς αὐτῶν. Τῶν μὲν ἀχμαίτη, τῶν ἀμασείαν: τῶν δὲ σαχ, τῶν καραμανίαν: τῶν δὲ μαχμετή, τῶν κασαμόνλω: τῶν σελήμη, τῶν τραπέζων: τῶν μεχεμέτη, τῶν καραῶν. ὃς καὶ μετ' ὀλίγον ἐτελεύτησεν. Οὕτω διεμέρισε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν τὴν ἀνατολήν.

17.

Ἀμα ἡ τῶν ἡγεμονείων, ἀπέκτανε τὸ ἀχμαίτη πασίαν ἀνδρῶν πολεμικῶν, ἔτι ἀγαπώμενον πᾶσι πάντων: ὃς πολλὰ καὶ ἠρωσας, ἔτι μάλιστον τῇ πόλει, ἐν τῶν ὄρεθων: καὶ λέγεσκεν ἐκείθεν αἰχμάλωτοι πολλὰ, καὶ πάλαι, καὶ ἄλλα. Οὐκ οἶδ' εἰ δὲ τις, πᾶσι αὐτῶν

quibusdam posse describere cantilenas Agarenicas: iussit in conspectum suum vocari duos cantores: unum, Psalterium Græcum: alterum, quem habebat, scientia & suavitate canendi præstantem Persam. Quo, Persicam cantilenam dulciter canente: Psalterium eam notulis comprehendit. Deinde, Sultano iubente, Persa auscultante, illam Psalterium cecinit eodem modo: ita ut in Persa, tum Sultanus, admiraretur. Vtrumque ergo muneribus affecit: admiratus, ut rem novam, ingenium subtile Psalterium: ambosque, cum gratia & honore dimisit. Fertur etiam Persa ille, qui ita coram Rege cecinerat: postquam audivisset cantionem Psalterium, ita feliciter alienam vocem imitantis: quam alias nunquam audivisset, nec sciret: summam ei reverentiam exhibuisse, ac dixisse: Magna est verè dexteritas & eruditio Psalterium. Auxit autem hic Rex, & valde longè extendit, imperij sui limites: cumque LVI. annos vixisset, perijt 6988. anno Mundi.

Musica amator.

Secutus est eum in Regno filius suus, Baiazita: qui habebat fratrem, nomine Zeman, Magnesiæ habitantem. Iste verò Baiazita, Antasiæ vivens: posteaquam pater eius in agro Nicomedicis mortem obierat: quò propius ab eo loco aberat: eò citius se cognita, renuntiatus est Rex urbis. Antea tamen, quàm eò venisset: filius eius, ætate adhuc infans, in urbe ipsa educatus, renuntiatus fuit: cum quidem seditio non parva, ob creandum Regem coorta fuisset: ita ut rex ad manus & pugnam veniret: inter alios multos, etiam uno de Bassis interfecit. Sed pueri renuntiatione, finis tumultui factus est.

Baiazita II. Imp. 1482.

Post aliquot dierum intervallum, advenit pater ipsius, Regniq. sedem occupavit: hoc suo filio Magnesiæ amato: cui sceptrum dedit, & magnam dignitatem contulit. Pari beneficentia liberaliter in ceteros quoque filios suos usus est: Achumata, Antasia concessit: Sacho, Cilicia: Machumeta, Castamone, Selime, Trapezunte: Mehemete, Capha: qui & paulo post mortuus est. Ad hunc modum, liberis suis Orientis partes divisit.

Filij eius.

Statim autem ab inito imperio, Achumatam Bassam interemit: virum bellicæ laude clarum, & omnibus charum. Multa hic fortiter gesserat, cum alibi, tum in Apulia, apud Hydruntem: nullis inde captivis, magna præda & opibus, adductis. Nec scitur, unde fuerit invidia odijque

Achumatae Bassæ cædes.

αὐτῶ ἐφθόνησε, καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινε.

Εἶπε στρατῶν ἐν μαγνησίᾳ κατὰ τῆ ἀδελφῆ αὐτῆς. Ὁς τῆτο ἀκέρως, ὅτι στρατῶν κατ' αὐτῶ: ἐμβὰς εἰς ἃ εἶχε πλοιάρια, ἔφυγε: καὶ ἀπῆλθεν εἰς αἴγυπτον, ζητῶν πρὸς τῆ σκεῖ σελταβ βοήθειαν, πρὸς τὸ ἀντιπύξασθαι τῶ ἀδελφῶ. Αποτυχῶν δὲ, ἀπελθὼν εἰς προσκύνησιν ἐν τῶ μεκῆ ἠθέλησεν. Ὁς δὲ καὶ τῆτο ἐκώλυσεν αὐτόν. Εφυγε πάλιν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς ῥόδον. Ἰπεδίξαστο δὲ αὐτὸν ῥόδιοι μετὰ χαρῆς. Ἐν ὅσῳ δὲ ἐκείνῃ: ἐδίελευσεν ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ, ὁ βασιλεὺς φημι τῆς πόλεως, πέμπειν δωρεῖς πρὸς αὐτὸν ἐκείνῃ: ἵνα φυλάτῃσιν αὐτὸν ἀσφαλῶς. χροῶν δὲ πινυ δισδραμόντων: ἀφῆκαν αὐτὸν γνώμη καὶ τῆ ἀδελφῆ: καὶ ἀπῆλθεν εἰς Γένεβαν. Εφοβῆτο γὰρ ὁ ἀδελφὸς: ἵνα μὴ περῆσιν ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ποιήσῃ σκαῖδα λόμ, ἢ πόλεμοι γένωνται. Εφοβῆτο δὲ τὸ πλέον ἐκ τῆ βαρσάκιδων, οἱ ἔκαλῶς διέσκειντο αὐτῶ. Εποιήσαντο ἔνθα ἔχλυ μετὰ τῆ βαρσάκιδων, μετὰ τῆ τερκατυρλίδων, καὶ καρμανιδῶν: ὅπως ποιήσῃ τῆ τζέμιλ, αὐτὸν ἐν τῇ ἀνατολῇ. Ὁ δὲ ἐνωρίσάμενος ὁ σελταβ τῆς πόλεως, ἐμύλευσε τοῖς ῥοδίοις: καὶ ἐπέμψαν αὐτὸν ἐν ἰταλίᾳ. Τέλος δὲ, ἐκείνῃ διερχόμενος, κατέστησεν ἐν ῥώμῃ. Ἰπάρχον δὲ αὐτῶ ἐκείνῃ: διεμύλευσε τοῖς Βενετίκοις, ἔχων φιλίαν μετ' αὐτῶν: ἵνα φαρμάκῳ διαφθέρωσιν αὐτόν. Ὁ δὲ καὶ ἐποίησεν. Επέμψαν γὰρ πρὸς αὐτόν, ἄρχοντες πινὰ Ἰπτιήδειου: Ἰπτιέμενον πινὸν ἀράβων γλῶσσαν καλῶς. Ὁς δὲ καὶ φιλίαν ὑποκράσει, ἔφαγε καὶ ἐπὶ μετ' αὐτῶ. Καὶ ἔτι σινδύβων, ἐφάνη τελευτήσας, Ἰπτιήσῃσι φαρμάκῳ. Επέμψαν δὲ τὸ νεκρὸν αὐτῶ ἐν πύρῳ. Ἰπεροῦ δὲ ἐπέμψθησαν δῶρεα τοῖς Βενετίκοις: καὶ ἐγένετο καὶ φιλία μεγάλη: πολλῶ δολία, καὶ εἰς κακόν. Επέμψαν δὲ ἐν πόλει τῆ δολιούσάμενον πινὸν φαρμακοποιίαν, καὶ τὸν Ἰπτιέμενον τῆ τζέμη αὐτῶ. Ὡς δὲ ὠρήσῃτο ὁ αὐθιγῆς τῆς πόλεως, ὁ σελταβ, πολλὰ: ἵππας, ἰμάτια χρυσοῦ φαντα, καὶ ἄλλα. Ἠλθε δὲ Ἰπτιήσῃσι ὀνόματι δόποκρσασαρί, δισδραμόντων. Οὕτως ἔνθα δισδραμόντων, ἐν πινὸν δῶρεα βασιλέως, ὡς αὐτῶν καλῶς ὑπερ πολλῶς: δῶρεα ἐν μισθῶν ἡμερῶν τεθνηκῶς αἰφνης: ἔτε ἀσθενήσας, ἔτε ἡ μαλακισθῆς. Οἶμαι δὲ, ἐπὶ ἐξ ἔκείνῃ ἐσχίσθη ὡς μετῶ μετῆσας, ἀντιμετῆσας, ἢ τὸ ζῶν μετῆσας.

origo, causam cadi eius dans.

Post hac, in expeditionem Magnesium versus contra fratrem profectus est. Qui, hoc audito, nempe in se iri: conscens, qua tunc suppetebant, nauigiolis, profugit in Aegyptum: ab huius Sultano supplex opem, qua fratri obuiā ire posset, petens. Quaspe frustra: Mechat ut Religionis ergo peregrinaretur, in animum induxit. Sed hoc etiā conatu à fratre deiectus: rursus fugam capessens, Rhodum petijt: ibiq; humaniter, & cum gratulatione, exceptus fuit. Quamdiu autem ibi commoratus est: sine intermissione frater eius, Rex urbis, dona ad Primores illius loci misit: petēs, illum tutò, ne qua effugeret, custodiri. Aliquanto deinde tempore exacto: inde emissus est, de sententia etiam fratris: ac se Genuam contulit. Metuebatur quippe Rex: ne in Orientem transiens, turbas excitaret, è quibus bellum civile existeret. Magis autem metu Barsacidarum commovebatur: quos animis non bene erga se affectos sciebat. Inium nempe inter Barsacidas, & Turcatyridas, & Caramanidas (sic Cilices hodie appellantur) consilium creandi Zema in Oriente Regis erat. Quod cum ad aures Sultani urbis peruenisset: de eo Rhodios, certiores fecit: qui hominem in Italiam ablegarunt. Quò postquam delatus fuit: varijs ibi peragratis locis, tandē Romam incidit. Vbi cum esset: cum Venetis pacē & amicitiam Sultanus habens, missa legatione, ab eis petit: ut veneno illum de medio tollerent. Quod & ab eis factum est. Nam hominem claro loco ortum, eius rei artificem, Turcica lingua bene peritum, ad illum allegarunt. Salutare hic comiter, in amicitia se insinuare, unā cibū capere. Hoc conuictu ita capere: extinctus iacuit miser, haud obscuris veneni signis apparentib. Cadaver inde, Prusam missū. In secuto tempore, munera Venetias missa: gratia, amplis verbis acta: beneuolētia & amicitia significatio illustris: sed latebat anguis in herba. Missus & à Venetis in Constantini urbem, veneficus ille propinator: mortis ipsi Zema structor. Qui ut venit: multis à Sultano munerib. affectus est: equis, aurea veste, & id genus alijs. Venerat autem nomine & pretextu Legati, quòd nihil male suspicionis esset. Hoc modo ibi degēs in honore et donis Regijs: cū pulchritudine corporis praecederet multos: die quodā, en, repertus est repētino mortu: nulla antegressa corporis infirmitate, egritudine nulla. Biberat sc. bonus vir, ex quò miscuerat: eadē mēsurā, qua mēsus fuerat, recepta, vitæq; curriculo emensō.

Frater Sultani Zizimus, extorris vagatur. 1482. 1488.

Veneno tollitur.

Venefici talio.

Εν

E.Γ.Δ της Κ.τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

Moldauica Sultani expeditio.

1484.

Et Albanica.

1492.

Et contra Venetos.

1498

Naues igne absumptæ.

Σα. Εν δευτέρω δ' ετει της αρχης αυτης, ε- στρατευσε κατα μολδοβλαχίας. Καλ ηχημα λωπιση το κελτηρ, το απροκασπον, και αλλια: λαβων παντας αιχμαλωτους, ανδρας και γυναικας: και κομισας εν πολει. Το δε αιτιον ην της τριαυτης εκστρατειας: οτι ο προηνυ πογδανιαις αρχων, εποιησε πλεμουμ εν τω σελταδ Μεχημετ: και ενικησεν αυτον, αφανισας πολλησ αναρητων. Οτση εν τω επρωθη κατ αυτη: και ταυτα εποιησε τα δευτα.

Σα. Μετα δε τω ερωδισμομη εντων δεκα, στρατευσε κατα των αλβανιτων. Πορωθεις δε, εδενεγαυσε, κωλυομενσ απι το τω τονε δυσβατον, και πετωδες, και ερεσιβατον: ε εχασι τω οικησιμ. Ιπποσι δε αιαβακ νειν εκει αδιωατθσιμ. Ουδεν δε αλλο εποιησεν: πολλω αρπισατες εν τυχοντας, ανδρας τε και γυναικας: και πυρπολησαντες πολλα, εν Κωνσταντινη ηλθον.

Οι δε βενετικοι, εκτελεσαντες τον αδελφον θανατον τω σελταδ, ηλπίζον ερειν τιμιω παρσι των αναρητων, και φιλιαν εφορω ζωης: μη γνωσκοντες, οτι η φιλια αυτων ψευδης και δρολια. Οθεν και εκαθεζοντο εν αμελεια. Οι δε αναρηνοι, μενουσας της ειρηνης, ακονομησαν τωλοια σολα: και ορμησαν κατ αυτων, αποτε ξερας και θαλασσης, μετα των σελταδ ομω. Ην δε εν τω σολω Καπετανησ ο μωσαφασιας: ος γεγονεν υπερον και βεζιρης. Εχοντων δε τ αναρητων σολω πολλω (επεκεινα των τριακωσιων, ανευ των φορητων τωλοιωμ τ μεγαλων: και δυο Μαγανων, εν κιαμαλη, και τω εν Μπαρσικ ρειζη) ερεθη των Βενετικωμ καπετανησ ο Λουρδασ. Καλ Θεασαμενσ το τωλοιωμ εν Μπαρσικ: και υποπρωθεις, οτι εστι εν κιαμαλη: ος εις εκαικωσε τω ιταλιαν πολλα, αρπασας και αφανισας χριστιανωσ εν ολιγωσ: ορμησε κατ αυτη, μεσα δυο καραβιωμ μεγαλων: και ενεβαλον αυτο εις το μεσον: και ριψαντες αλυοσας, εδησαν. Πολεμω δε εφοδρεσ γεγονεσ: επιπρον εν εκατερων πολλοι.

Θεασαμενσ δε ο παρσικ ρειζης: οτι εκ εστιμ ικανωσ νικησεν εν τω τριτω πολεμω: ερριψε πυρ εν μεσω των καραβιωμ: και ησαν και τα τρια. Καλ ουτω μη διωθηεντα Διαισ ηναι απω αλληλαιοι: απετεφρωθησαν και τα τετρα εν μεσω εν πελαγωσ. Οι ανθρωποι δε, και αυτος ο Λουρδασ (οι μεμ, ενω πολεμικ: οι δε, ενω πυρως: αλλοι δε, πεσοντες εν θαλασση, και αποπνιγομενοι) παντες διεφθαρσαν.

Altero anno imperij, in Moldaualachiam copias Sultanus duxit. Cepit oppida, Cilia, Asprocastram, & alia. Inde quicquid virorum & feminarumq; cepit: in urbem iraduxit. Causa huius expeditionis erat: quod superior Moldavia princeps, Sultano Mechemeta bellum fecerat: in quo victoria positus, magnum Turcatorum numerum deleuerat. Hinc causa accepta, Batazites ab urbe contra eum mouit: huiusmodiq; malesticia Regioni intulit.

Post transcursum decennij, in Albanos profectus est, nulla re memorabili gesta: officiente locorum iniquitate, saxorum asperitate, & altitudine montium: ubi suas ille sedes habent. Eo autem ut ascendant equi, fieri non potest. Itaque nihil profecerunt: nisi quod viros & feminas foris obviam factos, rapuerunt: & incendia multa fecerunt. Postea; Constantino polim reditum.

Veneti, sublato fratre Sultani, honorem sibi sperabant ab Agarenis, & amicitiam per omnes dies vite illius: nescientes, amicitias illorum esse fucatas, & fraudulentas. Hinc segnitè ipsi rebus providere. Contra Agarenis, stante pace, magnam classem edificarunt: terrestriq; & maximo exercitu, ipso una veniente Sultano, in eos iucrunt. Imperator classis erat Basa Mustaphas: qui postea Visiri gradum assecutus est. Cum aut Agarenica classis, magna & potens esset (triennium equidem amplius trecentarum, preter magnas oncrarias naues: & preter duas ingentes tormentis omniq; bellico apparatu instructissimas, Machonas appellatas: unam Ciamala, alteram Baraci Reiza) aduenit Venetorum Imperator Lauredanus. Hic, ubi Baraci nauigium conspexit: suspicabatur, esse id, cui Ciamala preesset: qui multum damni Italie intulerat: raptis in seruitute, & mori datis, Christianis haud paucis. Confestim ergo irruere in ipsum, ad obus magnis nauigijs: illud in medium amboium redigere: catenas inijcere, & religare. Fit pugna vehemens: cadunt utrinque multi. Videns autem Bavacus Reiza: se victoriam obtinere non posse: ignem nauibus inijcit, quo omnes tres flagrare ceperunt. Cumq; inter se cohærent, nec inuicem separari possent: omnes medio mari deflagrata, in cineres abierunt. Epibata vero, atq; ipse adco Lauredanus (quidam, ferro: alij, flamma: nonnulli, saltu in mare, & suffocatione) cum illi perierunt.

Και

E. T. Δ. της Κ. τ. II. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008